

II SA/Kr 682/13 - Wyrok

Data orzeczenia	2013-10-11
Data wpływu	2013-05-28
Sąd	Wojewódzki Sąd Administracyjny w Krakowie
Sędziowie	Jacek Bursa /przewodniczący/ Kazimierz Bandarzewski /sprawozdawca/ Miroslaw Bator
Symbol z opisem	6138 Utrzymanie czystości i porządku na terenie gminy 6391 Skargi na uchwały rady gminy w przedmiocie ... (art. 100 i 101a ustawy o samorządzie gminnym)
Hasła tematyczne	Czystość i porządek Samorząd terytorialny
Skarżony organ	Rada Gminy
Treść wyniku	stwierdzono nieważność zaskarżonej uchwały
Powołane przepisy	Dz.U. 2012 nr 0 poz 391; art.6 n; Ustawa z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach - tekst jednolity Dz.U. 2013 nr 0 poz 594; art. 91; Ustawa z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym - tekst jednolity.

Sentencja

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Krakowie w składzie następującym: Przewodniczący Sędzia WSA Jacek Bursa Sędziowie WSA Kazimierz Bandarzewski / spr. / Miroslaw Bator Protokolant Dorota Solarz po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 27 września 2013 r. przy udziale Prokurator E.B. sprawy ze skargi [...] Spółdzielni Mieszkaniowej w T. na uchwałę Rady Miejskiej w Tuchowie z dnia 28 listopada 2012 r., nr XXVII/213/2012 w przedmiocie wzoru deklaracji o wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi stwierdza nieważność zaskarżonej uchwały.

Uzasadnienie

Uchwałą Nr XXVII/213/2012 z dnia 28 listopada 2012 r. stanowiącą akt prawa miejscowego, działając na podstawie przepisów art. 18 ust. 2 pkt 15 i art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.) oraz art. 6n ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2012 r., poz. 391 z późn. zm.), Rada Miejska w T. określiła wzór deklaracji o wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi składanej przez właścicieli nieruchomości, obejmujący objaśnienia dotyczące sposobu jej wypełnienia oraz pouczenie, że deklaracja stanowi podstawę do wystawienia tytułu wykonawczego. Przywołana uchwała zawiera także informację o terminach i miejscu składania deklaracji.

W dniu 22 kwietnia 2013 r. [...] Spółdzielnia Mieszkaniowa w T. wniosła do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Krakowie skargę na powyższą uchwałę żądając jej uchylenia w całości.

Skarga została poprzedzona bezskutecznym wezwaniem Rady Miejskiej w T. do usunięcia naruszenia interesu prawnego Spółdzielni uchwałą nr XXVII/213/2012 z dnia 28 listopada 2012 r. (pismo z dnia 25 lutego 2013 r. znak.....).

Skarżąca wskazała, że jest współwłaścicielem nieruchomości wielolokalowych położonych w T. Os. [...] a jednocześnie sprawuje zarząd nieruchomościami wspólnymi stanowiącymi współwłasność Spółdzielni w trybie przepisów art. 27 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o spółdzielniach mieszkaniowych (Dz. U. z 2003 r. Nr 119 poz. 1116 z późn. zm.). W związku z powyższym obowiązki w zakresie złożenia deklaracji o wysokości gospodarowania odpadami komunalnymi obciążają również osoby sprawujące zarząd nieruchomością wspólną.

Skarżąca spółdzielnia podniosła, że po przeanalizowaniu zapisów ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach oraz zapisów uchwały Nr XXVII/213/2012 Rady Miejskiej w T. w sprawie wzoru deklaracji i wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi składanej przez właścicieli nieruchomości zamieszkałych, zaskarżoną uchwałą został naruszony interes prawny zobowiązanego do złożenia powyższej deklaracji według uchwalonego wzoru. Zdaniem skarżącej Rada Miejska w T. uchwalając uchwałę XXVII/213/2012 przekroczyła delegację ustawową zawartą w art. 6n ustawy z dnia września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach.

Wskazano, że art. 6n ust. 1 ust. ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, jednoznacznie określa, iż deklaracja winna zawierać dane pozwalające na obliczenie wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami. Deklaracja powinna zawierać dane na dzień jej złożenia, korygowane w ciągu 14 dni od dnia nastąpienia zmiany. Natomiast wzór deklaracji uchwalony uchwałą Nr XXVII/213/2012 Rady Miejskiej w T. w poz. G jak i w objaśnieniach do deklaracji wymaga od składających deklarację, aby udzielali informacji o zdarzeniach, które wystąpią w przyszłości.

W objaśnieniach do sekcji G. 2 podaje się: "W przypadku osób czasowo obywających w danej nieruchomości, należy wpisać średnią ilość miesięcy w czasie, których dana osoba zamieszkuje w nieruchomości (szczególnie w przypadku uczniów, studentów i osób pracujących poza miejscowością zamieszkania). W ocenie skarżącego składający deklaracje nie jest w stanie przewidzieć zmian na przyszłość, co do czasookresu zamieszkiwania w nieruchomości ww. osób.

Strona skarżąca zarzuciła, że zgodnie z uchwalonym wzorem deklaracji, ustalenie wysokości kwot opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi, wymaga płatności w okresach kwartalnych z góry (do połowy każdego kwartału), co jest sprzeczne z okresem faktycznego zamieszkiwania i korygowania danych będących podstawą do ustalenia wysokości opłaty - w terminie 14-tu dni od dnia nastąpienia zmian. Wydaje się właściwe, aby opłaty za gospodarowanie odpadami były uiszczane w okresach kwartalnych, ale z dołu po upływie kwartału i po uwzględnieniu zamian, które nastąpiły na przestrzeni kwartału.

Zarzucono także, że Rada Miejska w T. w uchwalonym wzorze deklaracji z przekroczeniem upoważnienia wynikającego z ustawy o utrzymaniu w czystości i porządku w gminach, żąda danych w deklaracji, które nie są konieczne do realizacji zadań wynikających z cyt. ustawy. Dotyczy to w szczególności żądania w poz. G podania osób zamieszkałych z oznaczeniem imienia i nazwiska, imię ojca (D.2), PESEL, NIP (D.3), nr telefonu, e-mail (D.4).

Na marginesie zaznaczono, że strona skarżąca jako zarządca nieruchomości takimi danymi nie dysponuje, nie ma zresztą podstaw prawnych do żądania takich danych od osób zamieszkałych w nieruchomości oraz tworzenia zbioru takich danych osobowych. W deklaracji nie przewidziano natomiast danych identyfikujących osoby prawne (REGON).

Zdaniem skarżącej dla nieruchomości wielolokalowych, którymi skarżący zarządza, deklaracja w dziale G.1 winna ograniczyć się: w poz. 2 do podania zbiorczego zestawienia osób zamieszkałych w nieruchomości, poz. 3 jest zbędna, poz. 4 winna określić stawkę opłaty za miesiąc od osoby, a poz. 5 sumę naliczonych opłat. Zauważono, że wraz ze złożoną deklaracją wynika obowiązek podatkowy związany z prawidłowością danych w deklaracji, za co odpowiedzialność ponoszą osoby reprezentujący podmiot zarządzający nieruchomością.

W odpowiedzi na skargę Rada Miejska w T. wniosła o jej odrzucenie ewentualnie oddalenie.

Uzasadniając wniosek o oddalenie skargi wskazano, że zgodnie z przepisem art. 2 ust. 3 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2012 r., poz. 391 z późn. zm.), zwanej dalej "u.c.p.g.", jeżeli nieruchomość jest zabudowana budynkami wielolokalowymi, w których ustanowiono odrębną własność lokali, obowiązki właściciela nieruchomości obciążają osoby sprawujące zarząd nieruchomością wspólną, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 24 czerwca 1994 r. o własności lokali (Dz. U. z 2000r. Nr 80, poz. 903 oraz z 2004 r. Nr 141, poz. 1492), lub właścicieli lokali, jeżeli zarząd nie został wybrany. W takich przypadkach wszystkie obowiązki właścicieli nieruchomości na gruncie ustawy, zamiast właścicieli nieruchomości, obciążają podmioty sprawujące zarząd nieruchomością wspólną w rozumieniu ustawy o własności lokali. W tym zakresie zarząd przejmuje obowiązki ciążące na każdym z właścicieli nieruchomości i wykonuje te obowiązki za nich, ze wszelkimi konsekwencjami nieprawidłowego ich wykonywania.

Każda ze składanych deklaracji, także ta składana przez osoby sprawujące zarząd nieruchomością wspólną - o których mowa wyżej, musi być weryfikowalna pod kątem zgodności zawartych w niej danych z rzeczywistym stanem faktycznym. Co za tym idzie, w deklaracji muszą znaleźć się dane w zakresie co najmniej umożliwiającym właściwemu organowi tj. Burmistrzowi T. prawidłową ocenę, czy w konkretnym przypadku nie zachodzą uzasadnione wątpliwości co do zawartych w danej deklaracji danych, nakazujące określenie wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi w drodze decyzji wydanej w trybie przepisu art. 60 u.c.p.g. Stąd określony przez Radę wzór deklaracji o wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi składanej przez właścicieli nieruchomości (zarządców) przewiduje podanie wyłącznie imion i nazwisk osób zamieszkujących daną nieruchomość. Wbrew twierdzeniom skarżącej, wzór deklaracji nie wymaga innych - poza imieniem i nazwiskiem - danych personalnych mieszkańców danej nieruchomości, takich jak imię ojca, PESEL, NIP, adres, nr tel. czy adres e-mail. Powyższe dane odnoszą się jedynie do podmiotu składającego deklarację, w niniejszym przypadku Skarżącej (poz. D deklaracji). Bez wątplenia skarżąca jest w posiadaniu danych, co do imienia i nazwiska osób zamieszkujących nieruchomość, w odniesieniu do których ma obowiązek złożyć deklarację.

Konstatując stwierdzono, że zgodnie z uchwalonym wzorem, składający deklarację umieszcza w niej jedynie te dane, które są niezbędne do jej weryfikacji, tym samym konieczne do realizacji przez właściwy organ zadań wynikających z u.c.p.g. Podano, że w razie wyboru metody ustalania opłaty opartej na liczbie mieszkańców zamieszkujących daną nieruchomość — a taką metodę wybrano w Gminie T. , podanie w deklaracji jedynie liczby osób zamieszkujących daną nieruchomość nie zapewnia w ocenie organu, prawidłowego obliczenia wysokości opłaty oraz jest niewystarczające do weryfikacji podanych danych. W związku z powyższym w deklaracji można, a nawet powinno się zamieścić rubryki pozwalające na zidentyfikowanie zarówno składającego deklarację (osoby sprawujące zarząd), jak również osób w odniesieniu do których deklaracja ta jest składana.

Odnosząc się do kolejnych zarzutów przedstawionych w skardze podniesiono, że zobowiązany do złożenia deklaracji umieszcza w niej dane pozwalające prawidłowo obliczyć wysokości opłaty. Bez wątplenia do danych tych należy czasokres zamieszkiwania na danej nieruchomości określonych mieszkańców. W przypadku zmiany danych będących podstawą ustalenia wysokości należnej opłaty, właściciel nieruchomości (czy w jego imieniu zarządca) jest zobowiązany złożyć nową deklarację w terminie 14 dni od dnia nastąpienia zmiany. Opłatę w zmienionej wysokości uiszcza się za miesiąc w którym nastąpiła zmiana (ust. 3 objaśnień do deklaracji). Jeżeli natomiast już w chwili składania deklaracji zobowiązany do jej złożenia z góry wie, że w danym okresie objętym deklaracją wskazany mieszkaniec (lub mieszkańcy) nie będą zamieszkiwać na terenie nieruchomości, ma możliwość złożenia deklaracji o treści zgodnej z posiadanym stanem wiedzy, co wyłącza konieczność składania kolejnych deklaracji po zaistnieniu zdarzeń, które były do przewidzenia już wg. stanu na dzień składania pierwotnej

deklaracji. Natomiast jeżeli składający deklarację nie jest w stanie przewidzieć takich zdarzeń i okoliczności, zgodnie z brzmieniem wzoru deklaracji, wpisuje on w sekcji G1 w kolumnie "ilość miesięcy" przy każdej osobie liczbę 12, a w przypadku zmiany danych w ciągu roku składa nową deklarację w terminie 14 dni od dnia nastąpienia zmiany. Organ nie widzi w przyjętym rozwiązaniu naruszenia jakiegokolwiek przepisu prawa czy interesu prawnego skarżącej.

Co do zarzutu odnoszącego się do określenia terminów uiszczania opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi organ podniósł, że zostały one uregulowane odrębną uchwałą Rady Miejskiej, tj. uchwałą Nr XXVI/199/2012 z dnia 31 października 2012 r. w sprawie określenia terminu, częstotliwości i trybu uiszczania opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi, której treść nie była kwestionowana przez skarżącą. Tym samym powyższy zarzut nie może być brany pod uwagę w niniejszym postępowaniu. Podkreślono przy tym, że treść deklaracji musi także korelować z innymi przepisami prawa miejscowego, wydanymi przez Radę Miejską na podstawie delegacji określonych w u.c.p.g., także tymi regulującymi terminy i tryb uiszczania opłaty. Z daleko posuniętej ostrożności procesowej organ podniósł, że przyjęte uchwałą Nr XXVI/199/2012 z dnia 31 października 2012 r. zasady dotyczące terminów wnoszenia opłat (w połowie okresów rozliczeniowych - kwartałów), stanowią rozsądny kompromis pomiędzy interesem podmiotów zobowiązanych do wnoszenia opłaty, a interesem Gminy, organizującej i finansującej gospodarkę odpadami, pozostając przy tym w zgodzie z przepisem art. 61 u.c.p.g.

Bezasadnym w ocenie organu pozostaje także zarzut odnoszący się do niewystarczającego — zdaniem Skarżącej, określenia we wzorze deklaracji danych identyfikujących osoby prawne (brak nr REGON). Organ wskazał, że zgodnie z ust. 4 Objaśnienia do deklaracji, w przypadku osób prawnych, tzw. Identyfikatorem jest ich Nr NIP, umieszczany w sekcji D.3. Deklaracji. Podkreślono, że Nr NIP, w powiązaniu z innymi danymi określonymi w pozostałej części sekcji D deklaracji, w sposób oczywiście wystarczający identyfikuje osobę prawną składającą deklarację.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Krakowie zważył, co następuje:

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Krakowie w ramach kontroli działalności administracji publicznej, przewidzianej w art. 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012 r., poz. 270 z późn. zm.), zwanej dalej w skrócie "P.p.s.a.", uprawniony jest do badania, czy przy wydaniu zaskarżonej uchwały nie doszło do naruszenia przepisów prawa materialnego i przepisów procedury podejmowania uchwał, nie będąc przy tym związany granicami skargi (art. 134 P.p.s.a.). Sąd ocenia jedynie legalność działania administracji, co oznacza, że zobowiązany jest zbadać, czy w czasie podejmowania zaskarżonej uchwały, organ nie naruszył prawa.

W rozpoznawanej sprawie skarga została wniesiona w oparciu art. 101 ust. 1 ustawy z 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2013, poz. 594 z późn. zm.), zgodnie z którym każdy, czyj interes prawny lub uprawnienie zostały naruszone uchwałą lub zarządzeniem podjętymi przez organ gminy w sprawie z zakresu administracji publicznej, może - po bezskutecznym wezwaniu do usunięcia naruszenia - zaskarżyć uchwałę do sądu administracyjnego. Skargę, poprzedzaną bezskutecznym wezwaniem do usunięcia naruszenia prawa, wniosła [...] Spółdzielnia Mieszkaniowa w T. Skarga została wniesiona z zachowaniem ustawowego terminu, który wynosi do 60 dni od daty wezwania właściwego organu do usunięcia naruszenia prawa lub 30 dni w przypadku, gdy właściwy organ udzielił negatywnej odpowiedzi na wezwanie i sama odpowiedź dotarła do skarżącego przez upływem okresu 60-dniowego liczonego od daty wezwania. Zarzut zawarty w odpowiedzi na skargę a dotyczący przedwczesnego jej wniesienia, nie jest zasadny. Strona skarżąca może skutecznie wnieść skargę nawet następnego dnia po wezwaniu do usunięcia naruszenia prawa i nawet

udzielenie w terminie 60 dni odpowiedzi na takie wezwanie, nie niweczy skutecznego wniesienia skargi. Warunkiem bowiem formalnym wniesienia skargi jest wezwanie organu gminy do usunięcia naruszenia prawa, a nie oczekiwanie na odpowiedź organu gminy.

Skarga została wniesiona na uchwałę Rady Miejskiej w T. z dnia 28 listopada 2013 r. Nr XXVII/213/2012 w sprawie wzoru deklaracji o wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi składanej przez właścicieli nieruchomości zamieszkałych, zwanej dalej w skrócie "uchwałą". Uchwała ta obejmuje załącznik nr 1, zawierający sam wzór deklaracji oraz uzasadnienie. Strona skarżąca domaga się w skardze unieważnienia całej uchwały.

Zgodnie z art. 40 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, na podstawie upoważnień ustawowych, gminie przysługuje prawo stanowienia aktów prawa miejscowego obowiązujących na obszarze gminy. Takim aktem jest badana uchwała, która została podjęta na podstawie art. 6n ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2012 r., poz. 391 z późn. zm.) w myśl którego rada gminy, uwzględniając konieczność zapewnienia prawidłowego obliczenia wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi, określi, w drodze uchwały stanowiącej akt prawa miejscowego, wzór deklaracji o wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi składanej przez właścicieli nieruchomości, obejmujący objaśnienia dotyczące sposobu jej wypełnienia oraz pouczenie, że deklaracja stanowi podstawę do wystawienia tytułu wykonawczego.

Sąd dokonując oceny legalności zaskarżonej uchwały uznał, że część tej uchwały zawiera istotne wady, wynikające z przekroczenia delegacji ustawowej i które - gdyby tylko je wyeliminować - uniemożliwiłyby zastosowanie pozostałej części uchwały. Tym samym należało unieważnić całą zaskarżoną uchwałę.

Część danych zawarta w deklaracji (załączniku do uchwały) nie znajduje uzasadnienia w delegacji ustawowej do ich zamieszczenia.

Wymagane badaną uchwałą w załączniku w części D.2 wzoru deklaracji słowa "-(imię ojca)" oraz w części D.4 "Nr telefonu" i "E-mail" wykraczają poza dane niezbędne do prawidłowego obliczenia opłaty za gospodarowanie odpadami. Nie ma potrzeby zamieszczać danych dotyczących imienia ojca osoby fizycznej składającej deklarację, skoro podaje taka osoba numer PESEL. Przekazanie organowi wykonawczemu gminy przez mieszkańca tej gminy imienia i nazwiska wraz z numerem PESEL pozwala w sposób jednoznaczny ustalić osobę składającą deklarację i to nawet wówczas, gdyby na terenie danej gminy zamieszkiwały osoby o identycznym imieniu i nazwisku. Uzasadnia to wniosek, zgodnie z którym podanie imienia ojca osoby składającej deklarację wykraczało poza informacje niezbędne do prawidłowego obliczenia opłaty za zagospodarowanie odpadami komunalnymi. Także podanie numeru telefonu i adresu e-mailowego (adresu poczty internetowej) nie było niezbędnym do obliczenia opłaty za gospodarowanie odpadami zwłaszcza, że zaskarżona uchwała w ogóle nie zawierała możliwości składania deklaracji pocztą internetową. Co najwyżej podawanie numeru telefonu i adresu poczty internetowej mogło być zamieszczone w deklaracji jako jej część fakultatywna, którą dobrowolnie składający deklarację mógł wypełnić. Podanie numeru telefonu i adresu poczty internetowej stanowi podanie danych osobowych w rozumieniu art. 6 ust. 1-3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), ponieważ te dane pozwalają na szybkie zidentyfikowanie konkretnej osoby. Takie dane osobowe tylko wówczas powinny być gromadzone, gdyby były one niezbędne celem ich przetwarzania w związku realizacją uprawnienia lub spełnienia obowiązku wynikającego z przepisu prawa lub gdyby były one niezbędne do wykonania określonych prawem zadań realizowanych dla dobra publicznego (art. 23 ust. 1 pkt 2 i 4 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych). Sąd nie dopatrył się jednak takiej niezbędności lub konieczności w rozumieniu art. 23 ww. ustawy w odniesieniu do ustalania wysokości opłaty za

gospodarowanie odpadami komunalnymi.

Także część G.1 załącznika, zobowiązująca do podania imienia i nazwiska osoby (osób) zamieszkujących na terenie nieruchomości zostało zamieszczone z przekroczeniem upoważnienia ustawowego. Nie ma bowiem potrzeby podawania nazwisk i imion osób zamieszkujących daną nieruchomość. Wystarczającym byłoby podanie cyfry (liczby) osób zamieszkujących nieruchomość lub nieruchomości. To, czy składający deklarację poda np. 100 osób i dodatkowo każdą z nich z imienia i nazwiska, czy też wskaże jedynie liczbę 100 osób – nie ma znaczenia dla ustalenia wysokości opłaty. Deklaracja w sprawie wzoru opłat za gospodarowanie odpadami nie może służyć innym celom niż tylko obliczenie przez składającego taką deklarację opłaty. Nakazania podawania tych danych także stanowiło naruszenie art. 23 ustawy o ochronie danych osobowych.

Unieważnienie tej części załącznika (G.1) skutkuje koniecznością unieważnienia pozostałej części uchwały dlatego, że załącznik do niej nie zawiera rubryki pozwalającej jedynie na liczbowe wpisanie ilości mieszkańców. Bez ilości mieszkańców składający deklarację, ani też Burmistrz nie ma możliwości ustalenia wysokości opłaty.

W załączniku do przedmiotowej uchwały Rada Miejska w T. zawarła postanowienie, że składający deklarację lub osoba reprezentująca składającego deklarację oświadcza, że "zgodnie z ustawą z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 ze zm.) wyrażam zgodę na przetwarzanie moich danych osobowych dla potrzeb naliczania opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi".

Powyższa treść także narusza art. 6n ust. 1 pkt 1 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach w związku z art. 23 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych. Wymóg oświadczenia dotyczącego zgody na przetwarzanie danych osobowych nie znajduje oparcia w podstawie prawnej badanej uchwały.

Zgodnie z treścią art. 2 ust. 2 ustawy o ochronie danych osobowych przepisy w niej zawarte stosuje się do przetwarzania danych osobowych w kartotekach, skorowidzach, księgach, wykazach i innych zbiorach ewidencyjnych. Natomiast pod pojęciem przetwarzania danych osobowych, zgodnie z treścią art. 7 pkt 2 ustawy o ochronie danych osobowych rozumie się jakiegokolwiek operacje wykonywane na danych osobowych, takie jak zbieranie, utrwalanie, przechowywanie, opracowywanie, zmienianie, udostępnianie i usuwanie, a zwłaszcza te, które wykonuje się w systemach informatycznych.

Złożona przez zobowiązanego deklaracja uprawnia organ gminy do ewentualnego wydania decyzji administracyjnej w trybie art. 6o ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, lub wystawienia tytułu wykonawczego, lecz nie do tworzenia nowych zbiorów ewidencyjnych.

Art. 23 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych wymienia przesłanki legalności przetwarzania danych osobowych, a art. 23 ust. 1 pkt 1 ww. ustawy wskazuje zgodę jako przesłankę zgodności z prawem przetwarzania danych osobowych. Zgoda jest jednak jednym z możliwych, ale nie jedynym warunkiem legalizującym przetwarzanie danych. Nie jest zatem konieczne jej pozyskiwanie, gdy spełniony jest jeden z pozostałych warunków z art. 23 ust. 1 ustawy, zwłaszcza gdy przetwarzanie danych osobowych znajduje podstawę w stosownych przepisach prawa.

Tym samym ustalenie we wzorze deklaracji obowiązku oświadczenia o wyrażeniu zgody na przetwarzanie danych osobowych na potrzeby wykonywania zadań wynikających z realizacji ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach jest zbędne i wykracza poza zakres kompetencji organu stanowiącego jednostki samorządu terytorialnego do kształtowania

zawartości uchwały ustalającej wzór deklaracji.

Jest jeszcze jedna istotna wada, uzasadniająca unieważnienie zaskarżonej uchwały. Zgodnie z art. 91 ust. 1 i ust. 4 ustawy o samorządzie gminnym każda uchwała zawierająca istotne naruszenia prawa (jest sprzeczna z prawem w stopniu istotnym) jest nieważna. Wadami mającymi charakter istotnego naruszenia prawa są także wady wynikające z naruszenia procedury odejmowania uchwał. Zgodnie z § 13 ust. 2 załącznika nr 3 do Statutu Gminy T. zawierającego regulamin Rady Miejskiej w T. (zwanego dalej w skrócie "regulaminem"), projekt uchwały powinien być podpisany przez Burmistrza, a także przez pracownika który opracował taki projekt oraz przez radcę prawnego stwierdzającego zgodność projektu z przepisami prawa. Znajdujący się w aktach sprawy projekt zaskarżonej uchwały (projekt nr 12, akta sądowe, karty nr 97-100) zawiera jedynie podpis radcy prawnego z pieczęcią tego rady oraz parafę zatwierdzenia tego projektu w dniu 26 listopada 2012 r. przy czym nie wiadomo, kto dokonał tego zatwierdzenia. Najprawdopodobniej jest to podpis Sekretarza Gminy T. Nie ma podpisu Burmistrza, ani też podpisu pracownika przygotowującego projekt uchwały (chyba, że jest nim Sekretarz Gminy). Nie ma też wyraźnej adnotacji radcy prawnego o stwierdzeniu zgodności z prawem projektu uchwały.

Zgodnie z § 14 ust. 3 regulaminu, projekt uchwały kierowany jest do zaopiniowania przez komisję Rady Miejskiej w T. Takiej opinii nie ma. Okoliczność, że projekt uchwały wpłynął dnia 26 listopada 2013 r. do Rady Miejskiej w T, a sesję zwołano na 28 listopada 2012 r. nie oznacza, że można było pominąć wymaganą statutowo opinię komisji organu uchwałodawczego. Żaden przepis regulaminu ani Statutu Gminy nie wyłącza w przypadku czy to sesji nadzwyczajnych, czy też wobec składanych nawet na kilka dni przed terminem sesji projektów uchwał – obowiązku zasięgnięcia opinii komisji. Tym samym brak zasięgnięcia – w procedurze podejmowania uchwał - opinii komisji rady gminy wynikający ze statutu gminy, stanowi istotne naruszenie trybu podjęcia takich aktów. Tym samym stanowiąc istotne naruszenie prawa -uzasadnia unieważnienie takiej uchwały. Nie ma przy tym istotniejszego znaczenia okoliczność doręczenia projektu uchwały radnym na sesji Rady Gminy w T. Skoro Statut Gminy nie dopuszcza wyjątków od przyjętej regulacji uchwalania uchwał, to nie można istnienia takich wyjątków domniemywać.

W związku z powyższym z podanych powodów Sąd unieważnił zaskarżoną uchwałę będącą aktem prawa miejscowego, która w istotnym zakresie narusza przepisy prawa materialnego, w tym art. 6n ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach w związku z art. 2 ust. 2 i art. 23 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych, poprzez przekroczenie delegacji ustawowej i objęcie wymogiem zamieszczenia danych, które nie są niezbędne do wykonania tej uchwały. Zaskarżona uchwała zawiera także wady proceduralne, stanowiące naruszenie § 13 ust 2 i § 14 ust. 3 załącznika nr 3 do Statutu Gminy T. zawierającego regulamin Rady Miejskiej w Tuchowie.

Ustosunkowując się do pozostałych zarzutów skargi, należy wskazać, że nie są one uzasadnione.

W ocenie Sądu nie stanowi przekroczenia delegacji ustawowej nakazanie składającemu deklarację podania ilości miesięcy zamieszkiwania osoby (osób). W oparciu o zadeklarowaną ilość miesięcy obliczana jest opłata za gospodarowanie odpadami komunalnymi. Okoliczność, wynikająca z zawarcia w objaśnieniach do deklaracji informacji, zgodnie z którą co do osób które nie zamieszkują przez okres 12 miesięcy, ale przez krótszy okres czasu (np. studenci) winny być podane okresy ich rzeczywistego zamieszkiwania, nie jest naruszeniem prawa. Nawet bowiem gdyby takiego pouczenia nie było, to sam podmiot składający deklarację może w ciągu 14 dni od daty zaistnienia zmiany w ilości osób zamieszkujących faktycznie na danej nieruchomości przedłożyć skorygowaną deklarację. Skutek jest więc identyczny, jak w razie

określenia w deklaracji niejako "z góry" okresu krótszego zamieszkiwania niektórych osób. Brakuje przy tym w samym wzorze deklaracji odrębnej rubryki (rubryk) pozwalających na podanie jedynie liczbą (cyfrą) ilości osób zamieszkujących mniej niż 12 miesięcy z przypisaniem im ilości tychże miesięcy. W praktyce rzeczywiście może zaistnieć taka sytuacja, w której podmiot składający deklarację może nie wiedzieć, ile miesięcy będą zamieszkiwały dane osoby. W takiej sytuacji należy podać okres 12 miesięcy, a w razie uzyskania informacji o krótszym okresie pobytu – składający deklarację składa jej korektę. W przypadku jednak, gdy podmiot składający deklarację ma już wiedzę o krótszej niż 12 miesięcy pobycie danej osoby, czego wykluczyć a priori nie można, należy już w tej pierwotnej deklaracji podać taką mniejszą liczbę (cyfrę) miesięcy. Podmiot składający deklarację podaje takie dane, jakie posiada w chwili jej składania, a w razie ich zmiany, dokonuje korekty deklaracji.

Nie jest zasadny zarzut nieprawidłowego wskazania okresu czasu, za który ma być obliczona i uiszczona sama opłata. Zaskarżona uchwała w tym zakresie opiera się o inną uchwałę (uchwałę z dnia 31 października 2012 r. Nr XXVI/199/2012 Rady Miejskiej w T.) która ustaliła terminu uiszczania tejże opłaty. Ta uchwała (Nr XXVI/199/2012) jest aktem prawa miejscowego, który wiązał Radę Miejską przy uchwalaniu zaskarżonej uchwały. Nie mogła więc Rada Miejska podejmując zaskarżoną uchwałę ustalić innych terminów i okresów uiszczania opłaty niż przyjęte wcześniej uchwałą.

Co do braku w załączniku do zaskarżonej uchwały obowiązku podawania numeru REGON, to nie jest to niezbędny składnik takiego załącznika, jeżeli bez numeru REGON nie będzie przeszkód lub wątpliwości z ustalaniem podmiotu składającego deklarację. Prawdopodobnie w dużej ilości gmin możliwość prawidłowego zidentyfikowania osób prawnych istnieje także bez podawania ich numerów REGON, zwłaszcza, że tak podmiot podaje numer NIP.

Zarzuty dotyczące braku obowiązku składania deklaracji przekraczają zakres tej sprawy. Sad bowiem bada legalność samej uchwały, a nie obowiązek składania deklaracji. Jeżeli zobowiązany podmiot nie złoży deklaracji, wówczas wydaje w tym zakresie decyzję organ wykonawczy gminy i wtedy możliwe jest polemizowanie z poglądem o istnieniu obowiązku lub braku istnienia obowiązku jej składania.

Mając powyższe na uwadze Sąd, na podstawie art. 147 § 1 P.p.s.a. w związku z art. 91 ust. 1 i ust. 4 ustawy o samorządzie gminnym, unieważnił całą zaskarżoną uchwałę.